

การสร้างหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

The Implementation of School Curriculum in Additional Courses for Learning Area of Career and Technology for Sisaketwittayalai School's Lower Secondary Education Level Students, Mueang District, Sisaket Province

ศศินันท์ พงษ์จรัสจรัสเดช* จินตนา กาญจนวิสุทธิ์*** และ สุตติเทพ ศิริพิพัฒน์กุล***

Sasinun Phongjaratjiradet Chintana Kanjanavisut and Sutithep Siripattanakoon

* สาขาวิชาพัฒนาอาชีพศึกษา ภาควิชาอาชีพศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* Division of Vocational Education, Faculty of Education Kasetsart University

** ภาควิชาอาชีพศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** Department of Vocational Education, Faculty of Education, Kasetsart University

*** ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** Department of Technology Education, Faculty of Education, Kasetsart University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 2) สร้างหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ และ 3) ตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 333 คน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 333 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนประชากร ประกอบด้วย ครูในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 28 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 14 คน ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องการรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี คือ รายวิชาจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ผลการสร้างและตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร

สถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุดทุกข้อยกเว้น ความเหมาะสมของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: หลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

Abstract

The objectives of this research were to 1) study requirement of stakeholders towards additional courses for Learning Area of Occupations and Technology, Sisaketwittayalai School's Lower Secondary Education Students, 2) implement the School's Curriculum in additional courses for Learning Area of Occupations and Technology; Sisaketwittayalai School's Lower Secondary Education Students, and 3) examine the School's Curriculum in additional courses for Learning Area of career and Technology; Sisaketwittayalai School's Lower Secondary Education Students. The samples were 333 lower secondary students (Mathayom 1 - 3) and 333 guardians' lower secondary students (Mathayom 1 - 3). The samples were randomized by Proportional Stratified Random Sampling. The populations were 28 teachers from Learning Area of

career and Technology, 14 School's Committee and 5 School's Academic Experts. The research instrument was questionnaires. The data were analyzed by Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation (S.D.).

The research finding as follow; the stakeholders need to the additional courses which was suitable for teaching in Learning Area of career and Technology was Handicraft from Plastics Course. The appropriate result for implementation and investigation of School Curriculum in Handicraft from Plastics Course; Sisaketwiththayalai School's Lower Secondary Education. Students was very highest in overall and all items, except for learning material and learning resources were only high.

Keywords: School Curriculum, Additional Courses, Learning Area of Career and Technology

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2546 และแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 22 เกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาโดยยึดหลักที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และมาตรา 27 ระบุว่า ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาคือ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่ทำสาระหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว สังคม และประเทศชาติ (The government gazette, 2010: 7, 9) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มาตราที่ 22 และ 27 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงกำหนดให้มีหลักสูตรระดับชาติ คือหลักสูตรแกนกลาง ส่วนระดับท้องถิ่นให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดทำสาระหลักสูตรที่เกี่ยวกับท้องถิ่นหรือหลักสูตรสถานศึกษาที่สถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมกับท้องถิ่น ซึ่งเรียกว่า หลักสูตรสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็น

ปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น นอกจากนี้ยังได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต้นของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนเกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ (Ministry of Education, 2008: 5) และในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอนจึงมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการขึ้นมาเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการสร้างสรรค์ความรู้ให้กับตนเองทุกกลุ่มสาระ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดไว้สำหรับพัฒนาผู้เรียน และต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะในงานอาชีพที่สนใจ และทำงานได้อย่างมีคุณภาพ เห็นประโยชน์และมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพสุจริต และรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการประกอบอาชีพ (Ministry of Education, 2008: 20) ซึ่งโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพิ่มเติมได้อีกนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เป็นหลักสูตรแกนกลาง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นเข้ามาช่วยจะเป็นการพัฒนาอาชีพให้สอดคล้องกับชุมชน ท้องถิ่นที่โรงเรียนตั้งอยู่ การพัฒนาหลักสูตรควรจัดให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคม (Khinghom, 2008: 22) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนอย่างเป็นระบบระเบียบเพื่อให้งานการพัฒนาหลักสูตรนั้นดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมาย (Chairungrojpanya, 2008: 11) การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาทางด้านอาชีพในโรงเรียนจึงเป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้กับนักเรียนเพราะโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน โรงเรียนและชุมชนจึงต้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วน

ได้ส่วนเสียกับโรงเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ได้ดำเนินการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร โดยจัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและตอบสนองความต้องการของชุมชนโดยจัดหลักสูตรสถานศึกษาแบบยืดหยุ่นสนองความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ ใช้แหล่งเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย สามารถคิดวิเคราะห์ คำนวณ คิดวิจารณ์ อดทน อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหาและนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับที่สูงขึ้นทุกกลุ่มสาระ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน สร้างสรรค์ผลงาน และเผยแพร่สู่สาธารณชนได้ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจมีส่วนร่วมในการสืบสานประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย มีจิตอาสาบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมผ่านเกณฑ์คุณลักษณะอันพึงประสงค์การมีจิตสาธารณะคิดเป็นร้อยละ 100 และมีการยอมรับที่จะอยู่ร่วมกันบนความแตกต่างอย่างหลากหลาย โดยไม่มีความขัดแย้งภายในโรงเรียน

จากความสำเร็จและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยสร้างหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ โดยศึกษารายวิชาจากสินค้าวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรมในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางให้แก่ครูผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เตรียมความพร้อมในการสร้างอาชีพให้แก่ผู้เรียนในระหว่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนและสามารถนำไปประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

2. เพื่อสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

3. เพื่อตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 333 คน (จากประชากร 1,966 คน) และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 333 คน (จากประชากร 1,966 คน) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan (1970: 608) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ประชากร ประกอบด้วย ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจำนวน 28 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 14 คน ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือโดยศึกษาและสังเคราะห์ข้อมูลจากรายงานสรุปรายละเอียดชนิดสินค้า/บริการ ของวิสาหกิจชุมชน/เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน ของจังหวัดศรีสะเกษที่เกี่ยวข้องกับงานคหกรรม และเป็นวิสาหกิจชุมชนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีการเผยแพร่ผลงานอย่างต่อเนื่อง โดยสังเคราะห์ออกมาเป็น 7 ประเภท คือ การแปรรูปอาหาร ขนมอบ ขนมไทย งานประดิษฐ์ งานถัก งานทอ และงานจักสานผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ สถานะ (ผู้ปกครอง ครูผู้สอน

คณะกรรมการสถานศึกษา) ชั้นปี และอาชีพ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและเทคโนโลยี ประกอบด้วย การแปรรูปอาหาร ขนมอบ ขนมไทย งานประดิษฐ์ งานถัก งานทอ และงานจักสาน สำหรับนำมาใช้ในการสอนรายวิชา สาระเพิ่มเติม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ผู้วิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยนำ แบบสอบถามมาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (Payne, 2003: 345) ด้วยการหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) (Turne & Carlson, 2003: 167) ของข้อคำถามกับ นิยาม ศัพท์ ซึ่งแบบสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยขอ ความอนุเคราะห์จากครูประจำชั้น ช่วยแจกแบบสอบถาม ให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 333 ฉบับและผู้ปกครองของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 ฉบับ ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีจำนวน 28 ฉบับ และกรรมการสถานศึกษา จำนวน 14 ฉบับ รวมทั้งหมด 708 ฉบับ ผู้วิจัยได้ส่ง แบบสอบถามและเก็บคืนด้วยตนเอง ในระหว่างเดือน มกราคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2559 ได้รับกลับคืนมา 708 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษา ในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยีผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้จากระยะที่ 1 มาสร้างหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี (ฉบับร่าง) และแผนการสอน

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ประกอบด้วย ครูคหกรรมที่สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การ งานอาชีพและเทคโนโลยี และมีความเชี่ยวชาญในการสอน งานประดิษฐ์ จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพ กำหนดคุณสมบัติเป็นหัวหน้างานวิสาหกิจชุมชนที่ประกอบ

อาชีพที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาสาระ เพิ่มเติม จำนวน 2 คนเพื่อตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสาระเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ และเทคโนโลยี

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) แบบประเมินหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชา สาระเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 มาสร้าง แบบประเมินตามประเด็นของหลักสูตร และแผนการเรียนรู้ แบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert scale) (Best and Kahn, 2005: 319)

2) ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบ ประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คนตรวจความตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) (Payne, 2003: 345) ด้วย การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) (Turne and Carlson, 2003: 167) ซึ่งแบบสอบถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ผู้วิจัย นำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try-out) กับครูผู้สอนในกลุ่ม สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และวิสาหกิจ ชุมชนที่ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสาระเพิ่มเติมที่ไม่ได้เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการ สนทนากลุ่ม จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค (Cronbach,1990: 193) ได้ค่าความ เชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.97

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบประเมินและร่างหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสาระเพิ่มเติมให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลก่อนการจัดสนทนา กลุ่ม 1 สัปดาห์ และผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยตนเองโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ณ ห้อง พัฒนาการอาชีพครู โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ในวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2560 มีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยได้แนะนำตนเอง แนะนำผู้ให้ข้อมูล

2) นำเสนอผลการวิจัยระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ร่างหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาสาระเพิ่มเติม

3) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซักถามและวิพากษ์ในแต่ละ หัวข้อพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับร่างหลักสูตร สถานศึกษารายวิชาสาระเพิ่มเติม

4) ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปข้อคิดเห็นจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและปรับปรุงร่างหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาสาระเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการแบบประเมินหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาสาระเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในส่วนของข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี และคณะกรรมการสถานศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงร้อยละ 54.24 เพศชายร้อยละ 45.76 เป็นนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนร้อยละ 47.03 เท่ากัน ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีร้อยละ 3.96 คณะกรรมการสถานศึกษา ร้อยละ 1.98 เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 34.24 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 33.03 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 32.73 เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ร้อยละ 34.24 ผู้ปกครองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 33.03 และผู้ปกครองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 32.73 อาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 31.23 รองลงมาประกอบอาชีพค้าขายร้อยละ 26.12 และอาชีพข้าราชการร้อยละ 16.22

2. ศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อจัดทำหลักสูตรรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มีความคิดเห็นในรายวิชาเพิ่มเติม เป็นลำดับที่ 1 คือ รายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติกค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 59.99 ส่วนลำดับที่ 2 คือ รายวิชาคูกี้ ค่าเฉลี่ย

รวมร้อยละ 51.79 และ ลำดับที่ 3 คือ รายวิชาทอพรมเช็ดเท้า ค่าเฉลี่ยรวมร้อยละ 48.19

3. สร้างหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี รายวิชา งานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมสูงสุดมาสร้างหลักสูตรฉบับร่าง ประกอบด้วย หลักการ คำอธิบาย รายวิชา วัตถุประสงค์ทั่วไป โครงสร้างเนื้อหา โครงสร้างหลักสูตรรายวิชา เวลาเรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ การกำหนดค่าโครงการจัดการเรียนรู้ และผู้วิจัยจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 6 หน่วยการเรียนรู้คือ

- 1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก
- 2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสานกล่องใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน
- 3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การสานกล่องอเนก ประสงค์ สีสันเยี่ยมจัดตุ้ส
- 4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การสานตะกร้ารองกระถางต้นไม้
- 5) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 การสานตะกร้าทรงเอ
- 6) หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 การสานตะกร้าหมาก

4. ตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.72$) ทุกข้อมีความ

เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดยกเว้น ความเหมาะสมของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยปรับหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ตามข้อเสนอแนะของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการลดกิจกรรม และผู้วิจัยได้ให้นักเรียนนำงานจักสานไปทำนอกเวลาเป็นการบ้าน เพื่อให้งานนั้นทันกับเวลาที่กำหนดให้ เพราะเมื่อนักเรียนเข้าใจการทำงานแล้วขั้นต่อไปก็จะทำให้นักเรียนสามารถทำนอกเวลาได้ส่วนสื่อ/แหล่งเรียนรู้ ได้ปรับให้มีการเรียนรู้จากเว็บไซต์ (Website) ต่าง ๆ ในงานวิสาหกิจชุมชนหรือในยูทูป (You Tube) และที่กลุ่มวิสาหกิจชุมชนงานจักสานตะกร้าพลาสติก โดยใส่ไว้ในแผนการเรียนรู้ทั้ง 12 แผนรวมทั้งในแผนการเรียนรู้ที่ 2 ผู้วิจัยได้อธิบายว่ารูปทรงของกล่องใส่อุปกรณ์เครื่องเขียนไม่มีการใส่ลวดที่ปากของกล่อง ซึ่งเป็นขั้นตอนการทำที่ง่ายกว่าแผนการเรียนรู้ที่ 5 ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ซึ่งเป็นการทำตะกร้ารองกระดาษต้นไม้ ซึ่งต้องใส่ลวดที่ปากตะกร้า

ข้อวิจารณ์

จากผลการวิจัยเรื่อง การสร้างรายวิชาอาชีพที่เหมาะสมสำหรับสอนสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ดังนี้

1. ความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่านักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษมีความคิดเห็นในรายวิชาเพิ่มเติมเป็นลำดับที่ 1 คือรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มมีความคิดเห็นว่างานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก เป็นงานประดิษฐ์ที่หาซื้อวัสดุและอุปกรณ์ได้ง่าย มีราคาถูก มีจำหน่ายในจังหวัดศรีสะเกษ ไม่ต้องใช้แบบหุ่น ทำได้ง่าย สะดวก และทนทาน รวมทั้งงานจักสานนี้เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ผสมผสานภูมิปัญญาสากลจากการใช้วัสดุธรรมชาติซึ่งมีราคาถูกหาซื้อง่าย และต้องดูแลรักษา โดยเปลี่ยนจากการใช้วัสดุธรรมชาติมาเป็นเส้นพลาสติกที่มีสีสันทนและลวดลายสวยงาม การออกแบบ สีสันทนของเส้นพลาสติก ลวดลายต่าง ๆ มี

ความละเอียดประณีต เรียบร้อย ได้มาตรฐาน คงทน สมประโยชน์ ราคาไม่แพง สามารถพัฒนารูปแบบทันสมัยอย่างต่อเนื่องและเป็นสากล ทำให้สร้างมูลค่าเพิ่ม งานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ได้รับความนิยมและตอบสนองต่อกลุ่มคนหลายกลุ่ม ซึ่งนักเรียนสามารถนำไปทำเป็นงานอดิเรก ที่สามารถสร้างรายได้โดยทำเป็นอาชีพเสริมได้ เนื่องจากลงทุนน้อย วัสดุอุปกรณ์มีไม่มาก ขั้นตอนการทำไม่ยุ่งยาก สามารถพลิกแพลงต่อยอดได้ และเป็นวัสดุที่คงทนใช้งานได้นาน โดยการต่อยอดอาชีพงานฝีมือ-งานหัตถกรรมดั้งเดิม ด้วยการตกแต่งเพิ่มเติมจากเทคนิคดั้งเดิม อาจมีการผสมผสานระหว่างกระเป๋าจักสานจากเส้นพลาสติกกับงานจักสานจากไม้ไผ่ จากภูมิปัญญาชาวบ้านที่ทำกันมาแต่โบราณทำให้มองเห็นคุณค่าและแสดงถึงเอกลักษณ์ความเป็นไทย (Matichon, 2012: 1) ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Chaithiman (2010: 57-58) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การจักสาน บ้านป่าบาง ตำบลป่าบาง อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฝึกอบรม การจักสาน บ้านป่าบาง ตำบลป่าบาง อำเภอสาร์ภักดิ์ จังหวัดเชียงใหม่สามารถสนองความต้องการของผู้รับการอบรมได้มีความเหมาะสมและเป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้

2. หลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วยหลักการ คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ทั่วไป โครงสร้างเนื้อหา โครงสร้างหลักสูตรรายวิชา เวลาเรียน แนวทางการจัดการเรียนรู้ สาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ออกแบบ กำหนดค่าโครงการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Phanijram (2012: 146-150) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมือง กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองหัวคูบัว ประชาณุเคราะห์ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัย พบว่าหลักสูตรท้องถิ่นที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบครบถ้วนมีความสอดคล้องกันประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้หลักสูตร ความน่า วิสัยทัศน์ พันธกิจ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ เนื้อหา เวลาเรียน แนวการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้

3. ตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษา พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุดและทุกข้อมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ความเหมาะสมของสื่อ/แหล่งการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและอาชีพของวิชาหูกจักสานชุมชนในจังหวัดศรีสะเกษ เป็นการสร้างหลักสูตรที่สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนผู้ปกครอง ครูและคณะกรรมการสถานศึกษารวมทั้งจากการจัดสนทนากลุ่มจึงทำให้หลักสูตรมีความเหมาะสมชัดเจนกับท้องถิ่น ที่มุ่งพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีกรอบแกนกลางเป็นแนวทางที่ชัดเจน เพื่อตอบสนองคุณภาพสังคมมีการกำหนดทิศทางที่ชัดเจนประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลางสาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นและสาระสำคัญที่สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมโดยจัดเป็นสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้รายวิชาเพิ่มเติมมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้พื้นฐานการประกอบอาชีพ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขตามที่หลักสูตรคาดหวังและความต้องการของจุดเน้นของท้องถิ่น ในสังคมโลก (Nongkhu School, 2009: 1) ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Rattanaphan (2009: 118) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่องการปลูกหน่อไม้ฝรั่งอินทรีย์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา พบว่า หลักสูตรท้องถิ่นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความเหมาะสม

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ

เทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ คือรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ควรนำไปใช้เป็นอย่างยิ่งแก่สถานศึกษาอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาสาระเพิ่มเติม

2. ผู้บริหาร ควรส่งเสริมให้ครูจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. ครูในกลุ่มสาระอื่น ๆ ควรนำวิธีการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติมของแต่ละกลุ่มสาระ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้ทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาสาระเพิ่มเติม คือรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก ดังนั้น ควรมีการนำหลักสูตรศึกษารายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติกไปทดลองใช้และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาสาระเพิ่มเติม ในรายวิชางานจักสานตะกร้าจากเส้นพลาสติก โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

3. จากผลการศึกษาพบว่ารายวิชาสาระเพิ่มเติมในภาพรวมอยู่ในอันดับ 2 คือ รายวิชาคูกี้และอันดับ 3 คือ รายวิชาทอพรมเช็ดเท้า ดังนั้น ควรมีการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาคูกี้ในกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ และควรมีการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารายวิชาทอพรมเช็ดเท้า กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

References

- Best, J. W. & Kahn, J. V. (2005). *Research in Education*. 10th ed. Boston: Pearson Education Company.

- Chairungrojpanya, P. (2008). *The Curriculum Development on Basic Computer Repair for the Heaving Disable Student, Sot Suksa Anusarasuntorn Chiangmai Province*. Master Degree thesis of Education in Curriculum and Instruction Chiangmai University. [in Thai]
- Chaithima, N. (2010). *The Development of Training on Basketwork, Pah Bong Village, Pah Bong Sub – district Sarapi District Chaingmai Province*. Master Degree thesis of Education in Vocational Education. Chiangmai University. [in Thai]
- Cronbach, L.J. (1990). *Essentials of Psychology Testing*. 5th ed. New York: Harper and Row.
- Khinghom, N.(2008). *The Development of Local StrandCurriculum on Childhood Education Ban Pak – Pard School, Nam – Pard District, Utaradit Province*. Master Degree thesis of Education in Curriculum and Instruction Utaradit Rajabhat University.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Thai identity. (2012). *Matichon*. Bangkok. 23rd May, 2012. Page 1. [in Thai]
- Ministry of Education.(2008). *National Education Act B.E. 2551*. Bangkok: Teacher Council Press Ladprao. [in Thai]
- Nongkhu School. (2009). *School Curriculum of Ban Nongkhu (Sophonprachanukul) B.E. 2552. According to The Basic Education Cere Curriculum B.E.2551 (A.d.2008)*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Primary Educational Office Area 4. [in Thai]
- Payne, D.A. (2003). *Applied Educational Assessment*. 2nd ed. Canada: Nelson Thomson. [in Thai]
- Phanijram, P.(2012). *The Development of Local Curriculum on Local Cloth Product Desing of Occupation and Technology Department for M.4 Nonghuakhu Puangprachanukhrao Udonthani Province*. Master Degree thesis of Education in Educational Research, Mahasarakham University. [in Thai]
- Rattanaphan, S. (2009). *The Development of Local Curriculum Occupation and Technology Department on Organic Asparagus Planting for M. 3*. Master Degree thesis in Curriculum and Instruction, Mahasarakham University. [in Thai]
- The government gazette*. (2010). *Educational Management Guidelines*. 116 7-9. [in Thai]
- Turner, R. C. &L. Carlson. (2003). Indexes of item-objective congruence for multiple dimension items. *International Journal of Testing*, 3(2), 163-171.